

Πάνος Έξαρχόπουλος

Τρία Ποιήματα

Ο ΣΟΦΟΣ

Ήταν κλεισμένος σ' ένα δρθογώνιο παραλληλόγραμμο.

Έκανε ύπολογισμούς σ' δλη πή ζωή του.

Τό μυαλό του ταξίδευε

μέσα στίς τετραγωνικές ρίζες

και στους ισάριθμους άναλογισμούς

άμφιτετραγωνικότητας

τῶν τριδανικῶν ἀριθμῶν.

Τό μολύβι του είχε γίνει σά χαλίκι,

ὅμως συνέχισε.

Σήμερα γιά πρώτη φορά

βγήκε άπό τό παραλληλόγραμμό του,

φωνάζοντας δτι βρήκε

τόν άναλογιστή τοῦ 3.

Τά παγωτά είχαν λιώσει.

ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Πέρα από κεῖ πού δέ μπορῶ νά δῶ,
νά ξεχωρίσω γραμμές, σπίτια, ήλιους, άνθρώπους,
μαύρη μαγεία, σπασμένα κόκαλα,
κανείς δέ βλέπει, είμαστε τυφλοί.

Γυάλινος θόλος, κρυστάλλινο λουλούδι,
στό μυαλό μου ἀνεμίζει ή γλάστρα τῆς σιωπῆς.

Πλαστικές γλάστρες, καρκίνος,
ξεραμένα τροπικά φυτά, σκοτεινά χαντάκια.

Πεθαμένοι στρατιώτες μέ καμένο δέρμα,
ἀλεπούδες, πράσινο οινόπνευμα,
φωνή πού θγαίνει άπό τό φράγμα τοῦ ούρανοῦ,
τό μαῦρο κορμί πού πετάει
πάνω άπό τά κεφάλια μας
καὶ σκορπίζει
τό νεκρό σύμπαν τῆς ἀναμονῆς.

Η ΦΩΤΙΑ

Η φωτιά τύλιγε τό σπίτι μ' ἐκεῖνο τό δικό της τρόπο, μέ τή μέθοδο πού τῆς
είχαν μάθει καὶ πού δέν ξεχνοῦσε ποτέ. Ή μορφή πού είχαν πάρει οι
δρόμοι, ἐκεῖνες οι ἀτέλειωτες γκρίζες γραμμές, τήν ἀνάγκαζε νά μένει
ἀσάλευτη. Προσπαθοῦσε νά φύγει. Δέ μποροῦσε ὅμως. Είχε γαντζωθεῖ
στό σπίτι. Τό ἐκτυφλωτικό της μαγευτικό της χρώμα ἔθαζε τό μυαλό μας
σέ ἀδράνεια καὶ τό περπάτημα ήταν δύσκολο. Κάποτε ή φωτιά σταμάτησε.
Όλα τώρα ήταν ἐντάξει. Μόνο πού χάσαμε ἐνα σπίτι.

Πάνος Έξαρχόπουλος